

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1986 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 185

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1658

Κύρωση Σύμβασης δικαστικής αρωγής σε αστικές υποθέσεις, μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Γερμανικής Λαϊκής Δημοκρατίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

'Αρθρο πρώτο.

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση δικαστικής αρωγής σε αστικές υποθέσεις μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Γερμανικής Λαϊκής Δημοκρατίας, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην Ελληνική και Γαλλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ

Δικαστικής αρωγής σε αστικές υποθέσεις μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Γερμανικής Λαϊκής Δημοκρατίας.

Η Ελληνική Δημοκρατία και η Γερμανική Λαϊκή Δημοκρατία, επιθυμώντας να ενθαρρύνουν τη φιλική συνεργασία μεταξύ των δύο Κρατών με βάση τους σκοπούς και τις αρχές που διακηρύσσονται στην Τελική Πράξη της Διάσκεψης για την ασφάλεια και τη συνεργασία στην Ευρώπη, και εμπνεόμενες από την επιθυμία να ρυθμίσουν τις σχέσεις μεταξύ των δύο Κρατών στον τομέα της δικαστικής αρωγής σε αστικές υποθέσεις,

Αποφάσισαν να συνάψουν την παρούσα Σύμβαση.

Για το σκοπό αυτόν, διόρισαν σαν πληρεξουσίους τους:

Εκ μέρους της Ελληνικής Δημοκρατίας
τον Υπουργό Εξωτερικών κ. Γιάννη Χαραλαμπόπουλο.

Εκ μέρους της Γερμανικής Λαϊκής Δημοκρατίας
τον Υπουργό Εξωτερικών κ. OSKAR FISCHER

οι οποίοι συμφώνησαν τα ακόλουθα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι
Ορισμοί.

'Αρθρο 1.

Κατά την παρούσα Σύμβαση:

(1) Ο όρος «σε αστικές υποθέσεις» περιλαμβάνει εκτός από τις αστικές υποθέσεις, τις υποθέσεις εμπορικού, οικογενειακού και εργατικού δικαίου.

(2) Ο όρος «δικαστήρια» περιλαμβάνει επίσης τις άλλες αρχές των οποίων η αρμοδιότητα εκτείνεται στις υποθέσεις που αναφέρονται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ
Νομική προστασία.

'Αρθρο 2.

Ελεύθερη πρόσβαση στα δικαστήρια.

(1) Οι υπήκοοι καθενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη έχουν στο έδαφος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ελεύθερη πρόσβαση στα δικαστήρια και μπορούν να εγείρουν ενώπιόν τους αγωγές σε αστικά θέματα με τους ίδιους όρους όπως και οι υπήκοοι του Συμβαλλόμενου αυτού Κράτους.

(2) Θεωρούνται υπήκοοι ενός Συμβαλλόμενου Κράτους τα άτομα που έχουν την ιθαγένεια αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους σύμφωνα με τη νομοθεσία του τελευταίου αυτού.

(3) Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται MUTATIS MUTANDIS στα νομικά πρόσωπα που συστάθηκαν σύμφωνα με τη νομοθεσία του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και έχουν την έδρα τους στο έδαφος αυτού.

'Αρθρο 3.

Απαλλαγή από την εγγυοδοσία αλλοδαπού.

Οι υπήκοοι ενός Συμβαλλόμενου Κράτους που εμφανίζονται σαν αιτούντες ενώπιον δικαστηρίων του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, απαλλάσσονται από την εγγυοδοσία αλλοδαπού, με την προϋπόθεση να κατοικούν ή να διαμένουν στο έδαφος ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη.

Άρθρο 4.

Απαλλαγή από την υποχρέωση προπληρωμής.

(1) Οι υπήκοοι ενός Συμβαλλόμενου Κράτους απαλλάσσονται από τα δικαστήρια του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με τις ίδιες προϋποθέσεις και στην ίδια έκταση με τους υπηκόους του Συμβαλλόμενου αυτού Κράτους, από την υποχρέωση προπληρωμής των εξόδων διαδικασίας.

(2) Η απαλλαγή από την υποχρέωση προπληρωμής, που χορηγείται σε υπήκοο από δικαστήριο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για μια δικαστική αγωγή, ισχύει και για όλες τις διαδικαστικές πράξεις που εκτελούνται όσο αφορά αυτήν την αγωγή, από δικαστήριο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

Άρθρο 5.

Όροι.

(1) Η απόφαση που αποσκοπεί στη χορήγηση απαλλαγής προπληρωμής υπόκειται στην παρουσίαση πιστοποιητικού που βεβαιώνει ότι ο αιτών δε διαθέτει ή διαθέτει εν μέρει τα απαραίτητα οικονομικά μέσα για την εκτέλεση της διαδικασίας.

(2) Το πιστοποιητικό πρέπει να εκδίδεται από την αρμόδια αρχή του Συμβαλλόμενου Κράτους στο έδαφος του οποίου ο αιτών κατοικεί ή διαμένει.

(3) Αν ο αιτών δεν κατοικεί ή δε διαμένει ούτε στο έδαφος του ενός ούτε στο έδαφος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, αρκεί ένα πιστοποιητικό προερχόμενο από την αρμόδια διπλωματική ή προξενική αποστολή του τόπου κατοικίας ή διαμονής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι υπήκοος.

Άρθρο 6.

Διαβίβαση της αίτησης.

Η αίτηση που αφορά στην απαλλαγή από την υποχρέωση προπληρωμής μπορεί να κατατίθεται στο αρμόδιο δικαστήριο του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου ο αιτών είναι υπήκοος.

Το ίδιο δικαστήριο θα διαβιβάζει τη σχετική με την απαλλαγή από την υποχρέωση προπληρωμής αίτηση στο δικαστήριο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους με την οδό που προβλέπεται στο άρθρο 10 της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 7.

Εξέταση πληροφοριών.

Το δικαστήριο που εκδικάζει την αίτηση για την απαλλαγή από την υποχρέωση προπληρωμής μπορεί να ζητήσει συμπληρωματικές πληροφορίες από το δικαστήριο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

Δικαστική αρωγή σε αστικές υποθέσεις.

Άρθρο 8.

Υποχρέωση δικαστικής αρωγής.

Τα Συμβαλλόμενα Κράτη υποχρεούνται να παρέχουν αμοιβαία δικαστική αρωγή σε αστικές υποθέσεις, μετά από αίτηση των δικαστηρίων τους και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 9.

Πεδίο εφαρμογής της δικαστικής αρωγής.

Η δικαστική αρωγή έχει για αντικείμενο την εκτέλεση διαδικαστικών πράξεων με σκοπό τη διευκρίνηση και τη διαπίστωση γεγονότων ή την κοινοποίηση εγγράφων.

Άρθρο 10.

Επικοινωνία.

Τα δικαστήρια των Συμβαλλόμενων Κρατών επικοινωνούν μεταξύ τους μέσω των Υπουργείων Δικαιοσύνης των Συμβαλλόμενων Κρατών, εκτός αν η παρούσα Σύμβαση προβλέπει διαφορετικά.

Άρθρο 11.

Γλώσσα και μετάφραση.

Οι αιτήσεις δικαστικής αρωγής, οι αιτήσεις κοινοποίησης κλήσεων και τα άλλα συνημμένα έγγραφα, που κοινοποιούνται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, συντάσσονται στη γλώσσα του αιτούντος Συμβαλλόμενου Κράτους και συνοδεύονται από επίσημη κυρωμένη μετάφραση που έχει συνταχθεί στη γλώσσα του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση.

Άρθρο 12.

Περιεχόμενο και τύπος των αιτήσεων.

(1) Η αίτηση περιλαμβάνει τις ακόλουθες ενδείξεις:

1. το δικαστήριο από το οποίο προέρχεται η αίτηση και το δικαστήριο στο οποίο απευθύνεται,

2. το αντικείμενο της αίτησης,

3. τα ονόματα των ενδιαφερόμενων μερών, την ιθαγένειά τους, το επάγγελμά τους ή τη δραστηριότητα που ασκούν, την κατοικία ή τη διαμονή τους και την ιδιότητά τους στην υπόθεση,

4. τα ονόματα και τις διευθύνσεις των νόμιμων αντιπροσώπων,

5. το προς απόδειξη γεγονός ή την ενέργεια που πρέπει να γίνει, μια έκθεση των γεγονότων στο μέτρο που είναι απαραίτητο. Εφόσον πρόκειται για αιτήσεις κοινοποίησης, ειδικότερα τη διεύθυνση και την ιθαγένεια του παραλήπτη, καθώς και τα προς κοινοποίηση έγγραφα.

(2) Η αίτηση και τα συνημμένα έγγραφα υπογράφονται και φέρουν τη σφραγίδα του δικαστηρίου. Δε χρειάζεται προξενική επικύρωση.

(3) Η διαβιβαζόμενη αίτηση συνοδεύεται από επιστολή που συντάσσεται από την αρμόδια αρχή σύμφωνα με το άρθρο 10 της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 13.

Εκτέλεση των αιτήσεων.

(1) Η εκτέλεση των αιτήσεων δικαστικής αρωγής γίνεται σύμφωνα με τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο ανήκει το δικαστήριο στο οποίο απευθύνεται η αίτηση.

(2) Μετά από αίτηση του αιτούντος δικαστηρίου, είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν τύποι που παρεκκλίνουν από τους διαδικαστικούς κανόνες, εφόσον δεν είναι αντίθετοι στις θεμελιώδεις αρχές που διέπουν τη δημόσια τάξη και την έννομη τάξη του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση.

(3) Μετά από αίτηση, το δικαστήριο στο οποίο απευθύνεται η αίτηση πληροφορεί εγκαίρως το αιτούν δικαστήριο για την ημερομηνία και τον τόπο της εκτέλεσης της απόφασης δικαστικής αρωγής. Αυτή η ανακοίνωση μπορεί να διαβιβαστεί απ' ευθείας με το ταχυδρομείο.

Άρθρο 14.

(1) Αν το δικαστήριο στο οποίο απευθύνεται η αίτηση δεν είναι αρμόδιο για την εκτέλεση της αίτησης, τη διαβιβάζει στο αρμόδιο δικαστήριο.

(2) Αν το πρόσωπο που αναφέρεται στην αίτηση δεν μπορεί να βρεθεί στην αναγραφόμενη διεύθυνση, το δικαστήριο στο οποίο απευθύνεται η αίτηση λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για να εντοπίσει την κατοικία του.

(3) Αν το δικαστήριο στο οποίο απευθύνεται η αίτηση δεν μπορεί να εκτελέσει την αίτηση, πληροφορεί σχετικά το αιτούν δικαστήριο, με την οδό που προβλέπεται στο άρθρο 10 της παρούσας Σύμβασης και του κοινοποιεί τους λόγους για τους οποίους η απόφαση δεν έγινε δυνατό να εκτελεστεί.

Άρθρο 15.

Η απόδειξη επίδοσης γίνεται με έγγραφο παραλαβής που φέρει την ημερομηνία επίδοσης, την υπογραφή του προσώπου που κάνει την επίδοση και τη σφραγίδα του δικαστηρίου ή με γραπτή βεβαίωση του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται η αίτηση, διευκρινίζοντας τον τύπο και την ημερομηνία επίδοσης του εν λόγω εγγράφου.

Άρθρο 16.
Επίδοση στους υπηκόους.

Τα Συμβαλλόμενα Κράτη μπορούν να προβαίνουν σε επίδοση στους υπηκόους που διαμένουν στο έδαφος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μέσω της διπλωματικής ή προξενικής τους αποστολής. Σ' αυτόν τον τύπο επίδοσης δεν μπορεί να εφαρμοστεί κανένα εξαναγκαστικό μέτρο.

Άρθρο 17.
Ασυλία μαρτύρων και εμπειρογνωμόνων.

(1) Μάρτυρας ή εμπειρογνώμονας, οποιασδήποτε ιθαγένειας κι αν είναι, που δίνει συνέχεια σε κλήση που του επιδόθηκε από το δικαστήριο του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση, εμφανιζόμενος ενώπιον των δικαστηρίων του αιτούντος Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκειται σε ποινική δίωξη ούτε μπορεί να κρατηθεί για έγκλημα που διέπραξε πριν περάσει τα σύνορα του αιτούντος Συμβαλλόμενου Κράτους. Δεν μπορεί επίσης να τιμωρηθεί σε εκτέλεση προηγούμενης απόφασης.

(2) Μάρτυρας ή εμπειρογνώμονας χάνει την προστασία που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, αν δεν έχει εγκαταλείψει το έδαφος του αιτούντος Συμβαλλόμενου Κράτους μέσα σε επτά μέρες από την ημερομηνία κατά την οποία του γνωστοποιήθηκε ότι η παρουσία του δεν είναι πλέον απαραίτητη, αν και είχε τη δυνατότητα να το εγκαταλείψει.

(3) Όταν ένα πρόσωπο που έχει συλληφθεί στο έδαφος του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση καλείται σαν μάρτυρας ή εμπειρογνώμονας ενώπιον δικαστηρίου του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και γι' αυτόν το σκοπό αφήνεται προσωρινά ελεύθερο, απολαμβάνει την προστασία που εγγυώνται οι παράγραφοι 1 και 2 του παρόντος άρθρου. Το αιτούν Συμβαλλόμενο Κράτος αναλαμβάνει τη φύλαξη του κρατουμένου κατά τη διάρκεια της διαμονής του στο έδαφός του και το γρηγορότερο δυνατό επαναπατρισμό του μετά την εμφάνισή του στο δικαστήριο.

Άρθρο 18.
Έξοδα δικαστικής αρωγής.

(1) Το Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση επιβαρύνεται με τα έξοδα της εκτέλεσης της αίτησης δικαστικής αρωγής.

(2) Το δικαστήριο στο οποίο απευθύνεται η αίτηση γνωστοποιεί στο αιτούν δικαστήριο, εάν το τελευταίο τούτο το ζητήσει, το είδος και το ύψος των εξόδων που προέκυψαν.

Άρθρο 19.
Άρνηση δικαστικής αρωγής.

Η χορήγηση δικαστικής αρωγής μπορεί να αποκρουστεί αν η εκτέλεση της αίτησης:

1. Δεν ανήκει στην αρμοδιότητα των δικαστηρίων του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση.

2. Θα μπορούσε να θίξει την κυριαρχία, την ασφάλεια ή τις θεμελιώδεις αρχές της δημόσιας τάξης και της έννομης τάξης του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV
Πληροφορίες για το ισχύον δίκαιο.

Άρθρο 20.

Τα Υπουργεία Δικαιοσύνης των Συμβαλλόμενων Κρατών ανταλλάσσουν αμοιβαία, μετά από αίτηση, πληροφορίες για τους νόμους και τους κανονισμούς τους σε αστικές υποθέσεις, στο μέτρο που είναι απαραίτητοι για την εκτέλεση των δικαστικών διαδικασιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V
Πράξεις και έγγραφα.

Άρθρο 21.
Απαλλαγή από επικύρωση.

(1) Οι πράξεις και τα έγγραφα που συντάχθηκαν σύμφωνα με τον τύπο που υπαγορεύεται από δικαστήριο, αρχή ή πρόσωπο εξουσιοδοτημένο από τη νομοθεσία Συμβαλλόμενου Κράτους, στο πλαίσιο των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους, απαλλάσσονται για να μπορούν να χρησιμοποιούνται ενώπιον των δικαστηρίων ή των άλλων αρχών του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, από την προξενική επικύρωση, εφόσον φέρουν την υπογραφή και την επίσημη σφραγίδα.

(2) Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται επίσης και στην επικύρωση των υπογραφών και των αντιγράφων των πράξεων και των εγγράφων.

Άρθρο 22.
Ανταλλαγή ληξιαρχικών πράξεων.

(1) Τα συμβαλλόμενα Κράτη διαβιβάζουν το ένα στο άλλο, χωρίς φόρους και ανέξοδα, τις ληξιαρχικές πράξεις υπηκόων του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με την προϋπόθεση αυτές οι περιπτώσεις ληξιαρχικών πράξεων να διαπιστώθηκαν δια πράξεως μόνο μετά τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης.

(2) Οι ληξιαρχικές πράξεις θανάτου διαβιβάζονται αμέσως, οι υπόλοιπες πράξεις διαβιβάζονται μια φορά το χρόνο με τη διπλωματική ή προξενική οδό.

Άρθρο 23.
Διαβίβαση ληξιαρχικών πράξεων μετά από αίτηση.

(1) Μετά από αίτηση των αρμόδιων αρχών τα Συμβαλλόμενα Κράτη διαβιβάζουν το ένα στο άλλο, χωρίς φόρους και ανέξοδα, τις ληξιαρχικές πράξεις και τα αποσπάσματα δικαστικών αποφάσεων που αφορούν στην προσωπική κατάσταση των υπηκόων του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και που προορίζονται για επίσημη χρήση.

Η προβλεπόμενη χρήση πρέπει να αιτιολογείται στην αίτηση.

(2) Η εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου πρέπει να γίνεται με τη διπλωματική ή προξενική οδό.

Αν οι αποφάσεις αφορούν σε δικαστικές αποφάσεις, τα Υπουργεία Δικαιοσύνης των Συμβαλλόμενων Κρατών επικοινωνούν μεταξύ τους.

Άρθρο 24.
Άρνηση διαβίβασης ληξιαρχικών πράξεων.

Το άρθρο 19 της παρούσας Σύμβασης εφαρμόζεται επίσης και όσον αφορά τη διαβίβαση ληξιαρχικών πράξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI
Αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων.

Άρθρο 25.
Αποφάσεις σχετικές με τα περιουσιακά δικαιώματα.

(1) Οι οριστικές δικαστικές αποφάσεις σε αστικές υποθέσεις σχετικές με περιουσιακά δικαιώματα που εκδόθηκαν στο έδαφος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους αναγνωρίζονται και εκτελούνται στο έδαφος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους υπό τους όρους που ορίζονται στην παρούσα Σύμβαση και εφόσον οι έννομες σχέσεις που είναι αντικείμενο των εν λόγω αποφάσεων δημιουργήθηκαν πριν από τη θέση της παρούσας Σύμβασης σε ισχύ. Οι δικαστικές αποφάσεις σε θέματα υποχρέωσης για διατροφή αναγνωρίζονται και εκτελούνται εφόσον έχουν εκδοθεί μετά τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης.

(2) Θεωρούνται αποφάσεις με την έννοια της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου:

1) Οι δικαστικές αποφάσεις σε αστικές υποθέσεις.

2) Οι δικαστικοί συμβιβασμοί σε θέματα πληρωμής διατροφών.

3) Οι πράξεις αρμόδιων για την υποχρέωση για διατροφή αρχών.

4) Οι αποφάσεις για τα έξοδα διαδικασίας.

5) Οι δικαστικές αποφάσεις σε ποινικές υποθέσεις που αναφέρονται σε αιτήσεις αποζημίωσης.

Άρθρο 26.
Προϋποθέσεις αναγνώρισης και εκτέλεσης.

Οι προβλεπόμενες στο άρθρο 25 της παρούσας Σύμβασης αποφάσεις αναγνωρίζονται και κηρύσσονται εκτελεστές εφόσον:

1. Η απόφαση απέκτησε ισχύ δεδικασμένου και είναι εκτελεστή, σύμφωνα με τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο έδαφος του οποίου εκδόθηκε η απόφαση.

2. Τηρήθηκαν οι διατάξεις περί αποκλειστικής αρμοδιότητας των δικαστηρίων του Συμβαλλόμενου Κράτους από το οποίο ζητείται η αναγνώριση και η εκτέλεση.

3. Ο ηττηθείς διάδικος εκλήθηκε δεόντως και μπόρεσε να αντιπροσωπευθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους όπου εκδόθηκε η απόφαση.

4. Το ίδιο δικαίωμα ανάμεσα στους ίδιους διαδίκους δεν έχει γίνει, στο έδαφος του κράτους από το οποίο ζητείται η αναγνώριση, αντικείμενο προηγούμενης οριστικής απόφασης ή εφόσον δικαστήριο ή άλλη αρμόδια αρχή του κράτους από το οποίο ζητείται η αναγνώριση δεν έχει προηγουμένως επιληφθεί διαδικασίας επί της ίδιας υποθέσεως.

5. Η απόφαση δεν προσκρούει στις θεμελιώδεις αρχές που διέπουν τη δημόσια τάξη και την έννομη τάξη του κράτους από το οποίο ζητείται η αναγνώριση.

Άρθρο 27.
Αποφάσεις σχετικές με την προσωπική κατάσταση.

(1) Οι αποφάσεις που εκδίδονται στο έδαφος ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, σχετικά με την προσωπική κατάσταση υπηκόου του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, αναγνωρίζονται στο έδαφος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 26 της παρούσας Σύμβασης.

(2) Οι αποφάσεις με την έννοια της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου περιλαμβάνουν:

1. Αποφάσεις περί διαζυγίου, περί κήρυξης ακυρότητας γάμου ή διαπίστωσης για την ύπαρξη ή μη ύπαρξη γάμου.

2. Αποφάσεις περί καθορισμού ή άρνησης πατρότητας.

3. Πράξεις αρμόδιων αρχών σχετικά με την εκούσια αναγνώριση πατρότητας.

4. Αποφάσεις που αφορούν την επιμέλεια των παιδιών.

5. Αποφάσεις σε θέματα επιτροπείας και κηδεμονίας.

6. Αποφάσεις σχετικά με την υιοθεσία παιδιού και την ακύρωσή της.

7. Δικαστικές απαγορεύσεις.

8. Τις αποφάσεις σχετικά με δηλώσεις θανάτου και καθορισμού της ώρας του θανάτου.

Άρθρο 28.
Διαδικασία αναγνώρισης και εκτέλεσης των αποφάσεων.

(1) Οι αναφερόμενες στο άρθρο 27 αποφάσεις σχετικά με την προσωπική κατάσταση αναγνωρίζονται χωρίς ειδική διαδικασία.

(2) Για τις σχετικές με τα περιουσιακά δικαιώματα αποφάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 25 της παρούσας Σύμβασης, τα δικαστήρια του Συμβαλλόμενου Κράτους στο έδαφος του οποίου ζητείται η εκτέλεση, χορηγούν το εκτελεστήριο.

(3) Κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, τα δικαστήρια περιορίζεται στο να εξετάσει αν πληρούνται οι προβλεπόμενες στα άρθρα 25 και 26 προϋποθέσεις.

(4) Η διαδικασία του εκτελεστηρίου και της εκτέλεσης διέπεται από τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο έδαφος του οποίου ζητείται η εκτέλεση.

Άρθρο 29.
Αίτηση εκτέλεσης.

(1) Η αίτηση για την έκδοση εκτελεστηρίου και για την εκτέλεση μιας απόφασης μπορεί να εισαχθεί στο Πρωτοδικείο του Συμβαλλόμενου Κράτους όπου έχει εκδοθεί η απόφαση. Η διαβίβαση της αίτησης στο αρμόδιο δικαστήριο του κράτους που επιλαμβάνεται της εκτέλεσης γίνεται με την οδό που προβλέπεται στο άρθρο 10 της παρούσας Σύμβασης. Η αίτηση μπορεί επίσης να απευθυνθεί απ' ευθείας στο αρμόδιο δικαστήριο του κράτους που επιλαμβάνεται της εκτέλεσης.

(2) Η αίτηση συνοδεύεται από:

1. Αντίγραφο της απόφασης με απόδειξη ότι απέκτησε ισχύ δεδικασμένου.

2. Έγγραφο που να βεβαιώνει ότι ο ηττηθείς διάδικος εκλήθη και μπόρεσε να αντιπροσωπευθεί σύμφωνα με τους νόμους του Συμβαλλόμενου Κράτους όπου εκδόθηκε η απόφαση.

3. Επίσημη μετάφραση των εγγράφων που προβλέπονται στα εδάφια 1 και 2 της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, στη γλώσσα του κράτους που επιλαμβάνεται της εκτέλεσης.

Άρθρο 30.
Εκτέλεση αποφάσεων σχετικά με τα έξοδα.

(1) Αν διάδικος, που σύμφωνα με το άρθρο 3 της παρούσας Σύμβασης απηλλάγη από την υποχρέωση καταβολής εγγυοδοσίας αλλοδαπού, καταδικαστεί με οριστική δικαστική απόφαση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε πληρωμή των εξόδων διαδικασίας, η σχετική με τα έξοδα και τις δαπάνες απόφαση αυτή εκτελείται ανέξοδα στο έδαφος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μετά από αίτηση του δικαιούχου διαδίκου.

(2) Οι φορολογικές αποφάσεις θεωρούνται επίσης σαν αποφάσεις με την έννοια της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου.

(3) Οι διατάξεις του άρθρου 29 της παρούσας Σύμβασης εφαρμόζονται MUTATIS MUTANDIS στην αίτηση σχετικά με την εκτέλεση αποφάσεων που αφορούν στα έξοδα και στα συνημμένα έγγραφα.

(4) Το δικαστήριο που επιλήφθηκε της αίτησης εκτέλεσης σύμφωνα με την πρώτη παράγραφο του παρόντος άρθρου, περιορίζεται στο να εξετάσει αν η απόφαση σχετικά με τα έξοδα και τις δαπάνες έχει ισχύ δεδικασμένου και αν είναι εκτελεστή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII
Τελικές διατάξεις.

Άρθρο 31.

Οι νόμοι και κανονισμοί που ισχύουν στα Συμβαλλόμενα Κράτη σε θέματα εισαγωγής και εξαγωγής αντικειμένων, συναλλάγματος και διεθνών πληρωμών, δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 32.

Η παρούσα Σύμβαση υπόκειται σε επικύρωση. Η ανταλλαγή των εγγράφων επικύρωσης θα γίνει στην Αθήνα.

Άρθρο 33.

(1) Η παρούσα Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ τριάντα ημέρες μετά την ημερομηνία ανταλλαγής των εγγράφων επικύρωσης.

(2) Θα παραμείνει σε ισχύ για απεριόριστο διάστημα.

(3) Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να καταγγείλει γραπτώς την παρούσα Σύμβαση. Η καταγγελία θα αρχίσει να ισχύει έξι μήνες μετά την ημερομηνία κατά την οποία διαβιβάστηκε στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

Έγινε στο Βερολίνο στις 6 Ιουλίου 1984, σε δύο πρωτότυπα, στην ελληνική, γερμανική και γαλλική γλώσσα· και τα τρία κείμενα έχουν την ίδια ισχύ. Σε περίπτωση διάστασης ως προς την ερμηνεία της Σύμβασης, υπερισχύει το γαλλικό κείμενο.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι πληρεξούσιοι των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση και έθεσαν τις σφραγίδες τους.

Για την Ελληνική Δημοκρατία	Για τη Γερμανική Λαϊκή Δημοκρατία
ΓΙΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ	OSKAR FISCHER

Convention
entre la République hellénique et la République démocratique allemande relative à l'entraide judiciaire en matière civile.

La République hellénique et la République démocratique allemande, désireuses d'encourager la coopération amicale entre les deux Etats sur la base des objectifs et des principes confirmés par l'acte final de la Conférence sur la sécurité et la coopération en Europe et animées par le désir de régler les relations entre les deux Etats dans le domaine de l'entraide judiciaire en matière civile ont décidé de conclure la présente Convention.

A cet effet, elles ont désigné comme leurs plénipotentiaires :

De la part de la République hellénique
Monsieur Yiannis Haralambopoulos,
Ministre des Affaires Etrangères
De la part de la République démocratique allemande
Monsieur Oskar Fischer,
Ministre des Affaires Etrangères

lesquels sont convenus de ce qui suit :

Titre I
Définitions
Article 1er

Au sens de la présente Convention :

1. L'expression «en matière civile», comprend, outre les questions civiles, les questions rélevant du droit commercial, du droit familial et du droit du travail.
2. L'expression «tribunaux» comprend également les autres autorités dont la compétence s'étend sur les affaires mentionnées au lit (1) du présent article.

Titre II
Protection Juridique
Article 2
Libre accès aux tribunaux

(1) Les ressortissants de l'un des Etats coutractants ont sur le territoire de l'autre Etat contractant libre accès aux tribunaux et peuvent intenter devant ceux-ci une action en matière civile des les mêmes conditions que les ressortissants de cet Etat contractant.
(2) Sont considerés comme ressortissants d'un Etat contractant les personnes possédant la nationalité de cet Etat contractant en vertu de la législation de ce dernier.
(3) Les dispositions du paragraphe 1 du présent article s'appliquent mutatis mutandis aux personnes morales créés en vertu de la législation d'un Etat contractant et ayant leur siège sur le territoire de celui-ci.

Article 3
Dispense de la caution judicatum solvi

Les ressortissants d'un Etat contractant qui agissent devant les tribunaux de l'autre Etat contractant en qualité de demandeur sont dispensés de la caution judicatum solvi à condition qu'ils aient leur domicile ou résidence sur le territoire de l'un des Etats contractants.

Article 4
Dispense de l'obligation de payer par anticipation

(1) Les ressortissants d'un Etat contractant sont dispensés par les tribunaux de l'autre Etat contractant, dans les mêmes conditions et dans la même mesure que les ressortissants de cet Etat contractant, de l'obligation de payer par anticipation les frais de procédure.
(2) La dispense de l'obligation de paiement anticipé accordée à un ressortissant par un tribunal de l'un des Etats contractants pour une action judiciaire, reste valable pour tous les actes de propédure executés au sujet de cette action judiciaire par un tribunal de l' autre Etat contractant.

Article 5
Conditions

(1) La décision visant à accorder une dispense de l'obligation de paiement anticipé est subordonnée à la présentation d'un certificat attestant que le requérant ne dispose pas ou ne dispose qu'en partie des moyens financiers nécessaires à l'éxécution /de la procédure.

(2) Le certificat devra être délivré par l'autorité compétente de l'Etat contractant sur le territoire duquel la requérant a son domicile ou sa résidence.

(3) Lorsque le requérant n'a pas son domicile ou sa résidence ni sur le territoire de l'un ni sur celui de l' autre Etat contractant, il suffira d'un certificat émanant de la mission diplomatique ou consulaire compétente pour le lieu de domicile ou de résidence de l'Etat Contractant dont il est ressortissant.

Article 6
Transmission de la demande

La demande portant sur la dispense de l'obligation de paiement anticipé pourra être déposée auprès du tribunal compétent de l'Erat contractant dont le requérant est ressortissant.

Ce même tribunal transmettra la demande portant sur la dispense de l'obligation de paiement anticipés au tribunal de l'autre Etat contractant par la voie prévue à l'article 10 de la présente Convention.

Article 7
Examen des informations

Le tribunal statuant sur la demande portant sur la dispense de l'obligation de paiement anticipé pourra demander des renseignements complémentaires au tribunal de l'autre Etat contractant.

Titre III
Entraide judiciaire en matière civile

Article 8
Obligation d' entraide judiciaire

Les Etats contractants s'engagent à accorder mutuellement, sur demande de leurs tribunaux et conformément aux dispositions de la présente Convention, l'entraide judiciaire en matière civile.

Article 9
Champ d'application de l'entraide judiciaire

L'entraide judiciaire aura pourobjet l'accomplissement d'actes de procédure en vue d'élucider et de constater des faits ou de notifier des documents ou pièces.

Article 10
Communication

Les tribunaux des Etats contractants communiqueront entre eux par l'intermédiaire des Ministères de la Justice des Etats contractants à moins que la présente Convention n'en dispose autrement.

Article 11
Langue et traduction

Les demandes d'entraide judiciaire, les demandes de notification de citations et les autres documents et pieces annexes communiques en vertu des disposi-

tions de la présente Convention, seront rédiges dans la langue de l'Etat contractant requérant et accompagnés d'une traduction certifiée conforme rédigée dans la langue de l'Etat contractant requis.

Article 12
Contenu et forme des demandes

(1) La demande contiendra les indications suivantes:
1. le tribunal dont émane la démande et le tribunal auquel elle est adressée;
2. l'objet de la demande;
3. les noms des parties intéressées, leur nationalité, leur profession ou l'activité exercée par elles, leur domicile ou résidence et leur qualité dans l'affaire;
4. les noms et adresses des représentants légaux;
5. le fait à prouver ou l'action á laquelle il doit être procédé, un exposé des faits dans la mesure ou cela est nécessaire; lorsqu'il s'agit de demandes de notification, en particulier l'adresse et la nationalité du destinataire, ainsi que les documents à notifier.

(2) La demande et les pièces annexes seront signées et munies du sceau du tribunal. Une légalisation consulaire n'est pas nécessaire.

(3) La demande sera transmise avec une lettre d'accompagnement rédigée par l'autorité compétente conformément à l'article 10 de la présente Convention.

Article 13
Exécution des demandes

(1) L'exécution des demandes d'entraide judiciaire se fera conformément à la législation de l'Etat contractant auquel appartient le tribunal requis.

(2) A la demande du tribunal requérant, il pourra être fait appel à des formes dérogeant aux règles de procédure, si elles ne sont pas contraires aux principes fondamentaux régissant l'ordre public et l'ordre juridique de l'Etat Contractant requis.

(3) Sur demande, le tribunal requis informera à temps le tribunal requérant de la date et du lieu de l'exécution de la demande d'entraide judiciaire. Cette communication pourra être transmise directement par la voie postale.

Article 14

(1) Lorsque le tribunal requis n'est pas compétent pour l'exécution de la demande, il la transmettra au tribunal compétent.

(2) Si la personne désignée dans la demande ne peut être trouvée à l'adresse indiquée, le tribunal requis prendra les mesures nécessaires pour déterminer sa résidence.

(3) Si le tribunal requis ne peut pas exécuter la demande, il en informera le tribunal requérant par la voie prévue à l'article 10 de la présente Convention et lui communiquera les motifs pour lesquels la demande n'a pu être exécutée.

Article 15

La preuve de la signification se fera au moyen d'un récépissé constatant la date de la signification, la signature de la personne effectuant la signification et revêtu du sceau du tribunal, ou d'une consignation par écrit du tribunal requis, précisant dans quelle forme et à quelle date la pièce en question a été signifiée.

Article 16
Signification aux ressortissants

Les Etats contractants pourront procéder à des significations aux ressortissants résidant sur le territoire de l'autre Etat contractant, par l'intermédiaire de leur mission diplomatique ou consulaire. Aucune contrainte ne peut être appliqué lors de ce móde de signification.

Article 17
Immunité des témoins et experts

(1) Un témoin ou un expert, quelle que soit sa nationalité qui donne suite à une citation signifiée par le tribunal de l'Etat contractant requis en comparaissant devant les tribunaux de l'Etat contractant requérant, n'est pas possible de poursuites penales ni ne peut être mis en état de détention pour une infraction commise avant de passer la frontière de l'Etat contractant requérant. Il ne peut pas non plus être puni en exécution d'une décision antérieure.

(2) Un témoin ou un expert perdra la protection prévue au paragraphe 1 du présent article, quand il n'a pas quitté le territoire de l'Etat contractant requérant dans les sept jours qui suivent la date à laquelle communication lui a été faite que sa présence n'était plus nécessaire, bien qu'il ait eu la possibilité de le faire.

(3) Lorsqu' une personne en état d'arrestation sur le territoire de l'Etat contractant requis est citée en qualité de témoin ou d'expert devant un tribunal de l'autre Etat contractant et est, à cet effet, temporairement livrée elle jouira de la protection garantie aux paragraphes 1 et 2 du présent article. L'Etat contractant requérant est tenu de garder cette personne en état d'arrestation pendant le séjour de celle-ci sur son territoire et de la rápatrie aussitôt que possible après sa comparation.

Article 18
Frais de l'entraide judiciaire

(1) L'Etat contractant requis supportera les frais de l'exécution de la demande d'entraide judiciaire.

(2) Le tribunal requis communiquera au tribunal requérant, si ce dernier le demande, le genre et le montant des frais occasionnés.

Article 19
Refus de l'entraide judiciaire

L'entraide judiciaire pourra être refusée lorsque l'exécution de la demande :

1. n'est pas de la compétence des tribunaux de l' Etat contractant requis.

2. pourrait porter préjudice à la souveraineté, à la sécurité ou aux principes fondamentaux de l'ordre public et de l'ordre juridique de l'Etat contractant requis.

Titre IV
Informations sur le droit en vigueur

Article 20

Les Ministères de la Justice des Etats contractants se communiqueront, sur demande, des renseignements concernant leurs lois et règlements en matière civile dans la mesure où ils sont nécessaires pour l'exécution des procédures en justice.

Titre V
Actes et documents

Article 21
Dispense de législation

(1) Les actes et documents rédigés, établis ou dressés dans la forme prescrite par un tribunal, une autorité ou une personne habilitée par la législation d'un Etat contractant, dans le cadre de leurs compétences respectives seront, pour pouvoir être utilisés devant les tribunaux ou autres autorités de l'autre Etat contractant dispensés de législation consulaire s'ils sont munis de la signature et du sceau officiel.

(2) Les dispositions du paragraphe 1 du présent article s'appliqueront également à la légalisation des signatures et des copies d'actes ou de documents.

Article 22
Echange d'actes d'état-civil

(1) Les Etats contractants se transmettront mutuellement, sans taxes ni frais, les actes d'état-civil des ressortissants de l'autre Etat contractant, à condition que ces cas d'état-civil ne soient constatés par un acte qu'après l'entrée en vigueur de la présente Convention.

(2) Les actes de décès seront immédiatement transmis, les autres actes seront transmis une fois par an par voie diplomatique ou consulaire.

Article 23
Transmission d'actes d'état-civil sur demande

(1) A la demande des autorités compétentes, les Etats contractants se transmettront mutuellement, sans taxes ni frais, les actes d'état-civil et les extraits de décisions judiciaires concernant l'état-civil des ressortissants de l'autre Etat contractant et destinés à l'usage officiel. L'usage prévu devra être motivé dans la demande.

(2) L'application des dispositions du paragraphe 1 du présent article devra se faire par la voie diplomatique ou consulaire, Lorsque les décisions portent sur des décisions judiciaires, les Ministères de la Justice des Etats contractants communiqueront entre eux.

Article 24
Refus de transmission d'actes d'état-civil

L'article 19 de la présente Convention s'applique également en ce qui concerne la transmission d'actes d'état civil.

Titre VI
Reconnaissance et exécution des décisions

Article 25
Décisions portant sur les droits patrimoniaux

(1) Les décisions judiciaires définitives en matière civile portant sur les droits patrimoniaux qui ont été rendues sur le territoire d'un Etat contractant seront reconnues et exécutées sur le territoire de l'autre Etat contractant dans les conditions définies par la présente Convention pourvu que les rapports de droit objets desdites décisions ont été établis at tprès l'entrée en vigueur de la présente Convention. Les décisions judiciaires en matière d'obligations alimentaires seront reconnues et exécutées si elles sont rendues après l'entrée en vigueur de la présente Convention.

(2) Sont considérées comme décisions au sens du paragraphe 1er du présent article :

1. les décisions judiciaires en matière civile;

2. les transactions judiciaires en matière de paiement d'aliments;

3. les actes émanent des autorités compétentes sur des obligations alimentaires;

4. les décisions relatives aux frais de procédure;

5. les décisions judiciaires en matière pénale portant sur des demandes de dommages-intérêts.

Article 26
Conditions de la reconnaissance et de l'exécution

Les décisions prévues à l'article 25 de la présente Convention seront reconnues et déclarées exécutoires lorsque :

1. la décision est passée en force de chose jugée et déclarée exécutoire en vertu de la législation de l'Etat contractant sur le territoire duquel la décision a été rendue;

2. les dispositions sur la compétence exclusive des tribunaux de l'Etat contractant où la reconnaissance et l'exécution est demandée ont été observées;

3. la partie perdante, a été régulièrement citée et a pu être représentée conformément á la législation de l'Etat où la décision a été rendue;

4. le même droit entre les mêmes parties au procès n'a pas fait, sur le territoire de l'Etat où la reconnaissance est invoquée, l'objet d'une décision définitive antérieure ou si un tribunal ou une autre autorité compétente de l'Etat où la reconnaissance est invoquée n'a pas été antérieurement saisi d'une procédure dans la même affaire;

5. la décision n'est pas contraire aux principes fondamentaux régissant l'ordre public et l'ordre juridique de l'Etat où la reconnaissance est invoquée.

Article 27
Décisions relatives â l'état-civil

(1) Les décisions rendues sur le territoire de l'un des Etats contractants relatives â l'état-civil d'un ressortissant de l'autre Etat contractant seront reconnues sur le territoire de l'autre Etat contractant si les conditions prévues â l'article 26 de la présente Convention sont remplies.

(2) Les décisions au sens du paragraphe 1er du présent Article comprennent :

1. les décisions en matière de divorce, de déclaration de nullité de mariage ou de constatation de l'existence ou de la non- existence d'un mariage;

2. les décisions en matière de détermination ou de désaveu de la paternité;

3. Les actes émanant des autorités compétentes sur la reconnaissance volontaire de la paternité;

4. les décisions en matière de garde des enfants;

5. les décisions en matière de tutelle et de curatelle;

6. les décisions en matière d'adoption d'un enfant et de son annulation;

7. les jugements d'interdiction;

8. les décisions en matière de déclaration de décès et d'établissement de l'heure du décès.

Article 28
Procédure de la reconnaissance et de l'exécution des decisions

(1) Les décisions relatives â l'état-civil visées â l'article 27 seront reconnues sans procédure spéciale.

(2) Pour les décisions relatives aux droits patrimoniaux visées â l'article 25 de la présente Convention, les tribunaux de l'Etat contractant sur le territoire duquel l'exécution est invoquée accorderont l'exequatur.

(3) Dans la procédure visée au paragraphe 2 du présent article le tribunal se bornera â examiner si les conditions prévues aux articles 25 et 26 sont remplies.

(4) La procédure d'exequatur et de mise â exécution sera régie par la legislation de l'Etat contractant sur le territoire duquel l'exécution est demandée.

Article 29
Demande d'exécution

(1) La demande d'exequatur d'une décision et de mise á exécution peut être introduite devant un tribunal de première instance de l'Etat contractant où inter-

vient la décision. La transmission de la demande au tribunal compétent de l'Etat chargé de l'exécution se fait par la voie prévue â l' article 10 de la présente Convention. La demande peut également être adressée directement au tribunal compétent de l'Etat chargé de l'exécution.

(2) La demande sera accompagnée :

1. d'une expédition de la décision avec prevue que celle-ci est passée en force de chose jugée;

2. d'une pièce confirmant que la partie perdante a été citée et a pu être représentée conformément aux lois de l'Etat contractant où la décision a été rendue;

3. de la traduction certifiée conforme des documents et actes visés sous les chiffres 1 et 2 du paragraphe 2 du présent article, dans la langue de l'Etat chargé de l'exécution.

Article 30

Exécution des décisions relatives aux frais

(1) Lorsqu'une partie au procès qui, aux termes de l' article 3 de la présente Convention, a été dispensée de l'obligation de payer une caution judicatum solvi, est condamnée par une décision judiciaire définitive d'un Etat contractant â payer les frais de procédure, cette décision relative aux frais et dépens devra être exécutée sans frais sur le territoire de l'autre Etat contractant, sur demande de l'ayant-droit qui est partie au procès.

(2) Les ordonnances relatives aux taxes sont considérées aussi comme décisions au sens du paragraphe 1er du présent article.

(3) Les dispositions de l' article 29 de la présente Convention s'appliqueront mutatis mutandis â la demande relative â l'exécution des décisions concernant les frais et aux pièces á annexer.

(4) Le tribunaux saisi de la demande d'exequatur aux termes du paragraphe 1er du présent article se bornera â examiner si la décision en matière de frais et dépens est passée en force de chose jugée et est exécutoire.

Titre VII

Dispositions finales

Article 31

Les lois et règlements en vigueur dans les Etats contractants en matière d'importation et d'exportation d'objets, en matière de change et de paiements internationaux ne seront pas affectés par les dispositions de la présente Convention.

Article 32

La présente Convention est sujette â ratification. L'échange des instruments de ratification aura lieu â Athènes.

Article 33

(1) La présente Convention entrera en vigueur trente jours après la date d'échange des instruments de ratification.

(2) Elle restera en vigueur pour une période illimitée.

(3) Chaque Etat contractant pourra dénoncer par écrit la présente Convention. La dénonciation prendra effet six mois après la date de sa transmission â l'autre Etat contractant.

Fait â Berlin le 6 juillet 1984 en double original chacun en langues grecque, allemande et française, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence quant â l'interprétation de la Convention, le texte francais ferafoi.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des Etats contractants ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

Pour la République hellénique	Pour la République démocratique allemande
YIANNIS HARALAMBOPOULOS	OSKAR FISCHER

Άρθρο δεύτερο.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 17 Νοεμβρίου 1986

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΑΝΑΠΛ. ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ	**ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ**

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 20 Νοεμβρίου 1986

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ